

Přehled akcí jilemnického spolča na rok 2006

17. února 2007 Společenský večer Vavřineček – SD Jilm Jilemnice (hraje skupina Allegro)
23. června 2007 Tradiční táborák v Peřimově
13. - 19. srpna 2007 Celostátní setkání mládeže - 2007 - Tábor

Srdečně vás na nejen na tyto akce zveme!

Více na: spolco.jilemnicko.cz

*Rabi, kdy už budete jít vepřové??
Až na vaši svatbě, otče biskupe!*

převzato z www.signalny.cz

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dovíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

-10

Vavřineček

Občasník spolča z Jilemnicka

číslo 15 4. listopadu 2006

SPOLČO

- *společenství mládeže*

Tak už je tu opět váš nejoblíbenější časopis Vavřineček ;o)!

Od posledního čísla opět uplynul nějaký čas, takže toto číslo je doslova „narvané“ všemi možnými články - spolčo Vavřineček podruhé ve své historii koncertovalo tentokrát v Dobrušce, na konci září se v Jilemnici konalo dvoudenní oblastní setkání mládeže, které mělo hojnou účast, zahrát se můžeme vzpomínkami na letní prázdniny a akce s nimi spojenými - to vše a nejen to vám přináší toto číslo Vavřinečka!

A teď snad nezbývá nic jiného než Vám popřát pěkné čtení a krásný podzim plný barev ve vašem životě:-)!

-red-

Koncert Vavřineček - tentokrát v Dobrušce!

Jako snad všichni zpívající či hrající spolčáci či spolčачky, nemohl jsem se už také já dočkat příjezdu železničního veřejného vnitrostátního pravidelného osobního spoje odjíždějícího z jilemnického vlakového nádraží pátek co pátek přesně deset minut před čtvrtou hodinou odpolední. Tušíte-li, že tato diesellová mašinka vezla 15. září veselou partu mladých lidí, které spojuje snaha následovat odkaz Pána Ježíše Krista, tedy lidí

snažících se nežít jen pro sebe, pak zajisté tušíte správně. A jak se tato skupinka blížící se k Dobrušce, sympatickému městečku pod Orlickými horami a cíli naší cesty, postupně rozrůstala, rostla v ní i dobrá nálada. V Dobrušce samotné nás pak čekalo vřelé přijetí místním nově se rodícím spolem (světe div se, snad bez výjimky tam byly samé holky), po němž následovalo vzájemné seznamování a večerní prohlídka města. Na nocleh jsme se odebrali k fajnovým (odvážným?) rodinám Stejskalovým a Poláčkovým ... nastal večer, nastalo jitro – den první ...

V sobotu jsme se probudili do nad očekávání pěkného dne a po společné snídani na faře, jinak centru všeho dění, jsme dopoledne a část odpoledne pilně zkoušeli repertoár potřebný na nedělní mši a koncert. Mezi tím jsme se samozřejmě posilnili výborným obědem a dokonce jsme se

(dokončení na straně č.2)

**Oblastní setkání mládeže - články, foto, ohlasy -
čtěte na stranách 4 - 6!!!**

-1-

(dokončení ze strany č.1)

odreagovali krátkou exkurzí po městě. A protože naše hlasivky pořád ještě neměly dost, vzali jsme míč a šli se vydovádět na nedaleké hřiště. Na večerním jilemnicko-dobrušském interspolču měl P. Emil, místní kaplan a jeden z našich hlavních hostitelů, kázání na téma "společenství" a Jenda Lukeš se s námi podělil o své zkušenosti s upřímnou důvěrou v Hospodina ... byl večer a bylo jitro – den druhý ...

Při nedělní bohoslužbě jsme oslavovali Pána rytmickými písněmi a po potravě duchovní a generálce na koncert jsme se, v duchu biblického "nejen chlebem živ je člověk", posadili ke stolu plnému sekané s bramborovým salátem. Pomalu už nás začínala šimrat zdravá nervozita pomáhající k dobrému výkonu. Nastoupili jsme před zaplněný kostel a myslím, že jsme nebyli sami, kdo si to užíval. Pevně také věřím, že stejně velkou radost, jakou jsme se snažili předat těm, kdo se na nás přišli podívat, jsme udělali i tam nahoře...

Jménem celého spolča bych chtěl moc poděkovat těm, kdo se snažili, aby vše dopadlo, jak má. Chtěl bych poděkovat i celé dobušské farnosti a...

... a tak za vás za všechny,
spolčáci a spolčačky,
Bohu díky vzdám,
všechny rád vás mám.
Domluvil jsem hau,
Díky, díky, čau!!!

- Šimon Benecký -

Atlantik 2006

Pod tímto velkolepým názvem se skrývalo další úžasné křesťanské putování mládeže, které již po sedmé organizoval pan farář Josef Mazura, který nyní slouží v Proseči u Skutče a okolí. Tato putování začínala po České republice a nyní se rozšířila i do zahraničí. Letos jsme navštívili a viděli mimo jiné: Paříž, Chartres, největší písečnou dunu Duna du Pyla, Lurdy, Monserrat, Barcelonu, Ars, Cluny a jiná zajímavá místa ve Francii a Španělsku. Putování jsme zakončili duchovním cvičením v Taizé. Na velkolepou akci se vydalo 9 členů našeho spolča.

Při tomto putování nejde jen o poznání památek, ale především o vytvoření nebo prohloubení společenství 50 mladých lidí, kteří chtějí jít v životě jedním směrem a to směrem za Kristem. Díky tomu, že P. Mazura působil také v Krkonoších a i zde oslovil mnoho mladých lidí, scházíme se takto každoročně jako dvě party: "Krkonošáci" a "Prosečáci". Snažíme se k sobě najít cestu, abychom byli jedno. K tomu všemu nám pomáhají společné modlitby, mše svaté, společně prožité chvíle na posvátných a poutních místech, společné hry, chvíle sdílení, ...

Veliké poděkování patří právě otci Mazurovi, který připravě těchto velkolepých akcí věnuje spoustu času. Celý rok se snaží shánět sponzory, sám šetří, má s organizací spoustu starostí a to jen kvůli nám... Není to něco nádherného žít takto pro druhé? Vždy se mi na příkladu otce Josefa vybaví otázka: „Co já jsem ochoten obětovat pro druhé?“

Letos bylo naše putování nejdelší. Byli jsme na cestách celých 16 dní! Bylo to jistě náročné ale nádherné. Jsou to vzpomínky na celý život. Putovali

(Dokončení na straně č.3)

Společenské prázdniny - Libštát - 1.-4. srpna

Sotva se prázdniny přehoupaly do své druhé půle, začala se libštátská fara otrásat v základech. Na již dlouho plánovanou čtyřdenní akci se v ní totiž sešlo 23 mladých z našeho spolča. Všichni jsme měli radost z tak hojného počtu, a tak jsem ho museli využít a vše začít jak jinak než fotbálem. Poté jsme šli vzdát Pánu díky za to, že jsme se tu tak sešli. A to krásnou mší v místním kostele sv. Jiří. Večer jsme si ještě popovídali o tom, jak jsme prožili "červencové" prázdniny, pomodlili se kompletář a pak hurá na kutě.

Další den jsme se rozdělili na dvě části. Část vyrazila na koupaliště do Košťálova a my ostatní jsme nasedli na kola a vyjeli na Kumburk a na Tábor. I po takovémto delším výletě jsme ještě zvládli sníst sekanou s bramborama, uběhnout Ondrovu bojovku a zahrát si fotbal.

Už tu byl čtvrtek a s ním dopolední volejbal a odpolední plánování akcí spolča na další školní rok. Večer jsme mohli opět prožít mši svatou spolu s litaniemi k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Pak ještě zbyl čas pro nadšence fotbalu v dešti, pro pár her a samozřejmě v neposlední řadě také pro modlitbu.

V pátek nastal čas úklidu a odjezdu. Všechno hezké musí jednou skončit, ale za tím krásným také stojí někdo, kdo vše řídí. A proto chci poděkovat Jendovi L. za možné i nemožné, za naplánování této akce, Jirkovi M. za umožnění pobytu v Libštátě a Maruše L. za mistrovské vaření. Ale i přes to všechno ten největší dík patří tomu našemu borci - Pánu Bohu!

- IvLu -

společně pohromadě s novým lomnickým farářem

(dokončení ze strany č.7)

Pondělí 7. 8.

Děšť nás neodradil, a tak jsme šli ráno, ještě před snídaní, na další bojovku Trifidy = skupinky po 4-5 lidech, z nichž měli všichni zavázané oči až na jednoho, který byl vedoucí a vedl své slepce po předem vyznačené trase se třemi zastávkami: 1. zastávka: občerstvení v autobusové zastávce, 2. zastávka: šifra, 3. zastávka: zachraňování vedoucí a jeho ošetření. Po návratu do chalupy jsme zatopili, aby všechny věci uschly a my se nasnídali v teple. A protože se nám už

Naše chaloupka...

jsme se posilnili výbornou snídaní. V poledne k nám dorazila milá návštěva ve složení Jirka L., Jirka M., Pěťa L. a Ivanka L., kteří pomohli jako rozhodčí při olympiádě, které se účastnily dvě skupinky - Blindáci a Wormíci. Tyto skupinky soutěžily ve dvou sportovních odvětvích - nošení vody v ešusech a fotbal. Obě družstva byla silově vyrovnaná, a proto to v nošení vody bylo nerozhodné a ve fotbale rozhodl až Filip krásnou hlavičkou v prodloužení. V noci na nás čekala stezka odvahy a na konci "mrtvá" Lucka, která zázrakem vstala z mrtvých, když se za ní všichni nahlas pomodlili Otče náš.

Středa 9. 8. 2006

Poslední den jsme měli velice "krásný" budiček, kterého se ujala Lucka s pokličkami. Před snídaní jsme se rozmístili kolem stolu a začali modlitbu, kterou měla Terka. Hodina odjezdu se ale přiblížila, a tak jsme ještě po společné hře sbalili věci a šli na autobusovou zastávku. Rozloučili jsme se s Holcovými a Hoderovými a odjeli z hor zpátky do údolí, do Jilemnice.

- MaHor -

(Dokončení ze strany č. 2)

jsme od 16. a do naší krásné vlasti jsme přijeli 31. července.

Já jsem se osobně nejvíce těšil do Lurd a do Taizé. Lurdy to je pojem sám

Před růžencovou bazilikou v Lurdech někteří z nás.

o sobě a o Taizé jsem toho moc nevěděl. Právě v Lurdech jsem mohl mít ještě s několika mladými z naší skupiny tu čest, že jsme si při světelném průvodu mohli v češtině zazpívat a pomodlit se několik Zdravasů před všemi národy. Veliký zážitek byla pro mě i nedělní mše svatá v lurdské jeskyni.

- JenLuk -

Společnost starších – „Pane, nauč nás modlit se“ (Lukáš 11, 1)

Je sobotní ráno, sluníčko mi svítí do postele a já přemýšlím jak strávit dnešní den. Dozvídám se, že v Peřimově je večer společnost starších. Tentokrát tam nechci chybět. A tak se stalo, že jsem se ocitla u Lukšů v obýváku.

Štěpán s Honzou nám nejprve zahráli scénku o modlitbě a potom jsme ve dvojicích dumali nad tím, které modlitby známe. Nestačili jsme se divit, na co všechno jsme zapomněli.

Maruška si pro nás nachystala slovíčko, které dokonale zapadlo do tématu. Štěpán, který setkání připravil, chtěl, abychom se začali bavit o naší osobní modlitbě, jak se kdo modlí, s čím má potíže... To byla idea, od které se ale realita brzy posunula jinam. Začali jsme mluvit o křesťanství a islámu. Zajímavá debata pro mě byla dost přínosná, protože se někteří dokonce podělili o řadu osobních zkušeností ze setkání s muslimy.

Po občerstvení jsme si zahráli hru, kterou už vyzkoušelo vysokoškolské společenství v Olomouci. Kluci mají jiné myšlení než holky a tady to bylo očividné:-)

Setkání bylo o modlitbě, a tak jsme ho také modlitbou zakončili. Ještě před tím jsme napsali úmysly, za které se chceme modlit. Každý si jeden vybral, aby se za něj modlil do dalšího setkání.

Díky všem, kteří se na setkání podíleli. A můj dojem? I když u vás člověk dlouho nebyl a přijede, tak se cítí jako doma.

- JaTauch -

OBLASTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

29. a 30. září 2006 - Jilemnice

Po dlouhém připravování, pracování, přemýšlení, makání, bádání, vymýšlení, zkoumání atd. se v naší krkonošské Jilemnici konalo setkání jilemnického, trutnovského a jičínského vikariátu. Už ve čtvrtek 28. září se naposledy setkal přípravný tým, aby připravil potřebné prostory a doladil různé detaily, a světově známá skupina Vavřineček ještě zkoušela své hity, abychom si to mohli pořádně užít.

Pátek ráno...je to tady...přijíždí mladí z různých koutů světa :o) Přichází na recepci, která fungovala 24 hodin denně s nejmodernější technikou, a vydávají se na cestu po stopách krásy Jilemnice a okolí s různými soutěžemi. Poté jsme se všichni sešli v kostele sv. Vavřince a naše setkání oficiálně začalo. Celým

programem nás provázeli dva moderátoři: prof. doc. RNDr. Pavlík, DrSc. a nevzdělaná studentka Evička.

Odpoledne jsme se mohli vydat na Biblické dílny (např. Biblické riskuj, Realita živého Boha, Biblická koláž...) a

Tolik mladých v jilemnickém kostele už dlouho nebylo

následovala společná katecheze od ředitele Sekce pro mládež ČBK P. Vítka Zatloukala. Po jeho slovech nadešel čas pro mši svatou, při které hlavní celebrant P. František Mráz posvětil vikariátní kříž mládeže jilemnického vikariátu.

Naplnění Ježíšovou láskou jsme se potmě vydali do pár kilometrů vzdáleného lesa Žlábků, kde jsme měli společný táborák. Večer jsme hráli, zpívali. Společnost z Jablonce nad Jizerou nám zahrála scénku "Kterak se Trautenberk na katolickou víru obrátil" a jičínské spolčeno "Jak to dopadne s mafiány".

Den jsme zakončili modlitbou v kostele, kde jsme odevzdávali svíce svého života Pánu Bohu. Sice byl už večer a zažili jsme toho spolu spoustu, ale skoro nikdo nešel spát. (Z přípravného setkání 1. září 2006 o dohadování večerky: „Já bych se dvanácté nebál.“ /Jirka Mařátko/ „Já bych se ale bál školníka.“ /Petr Lukeš/) A tak jsme vymysleli speciální místnost zvanou Kecačka, kde si mohl každý celou noc povídat tak dlouho, jak chtěl. Spali jsme na jilemnickém gymnáziu, byl to krásný pocit: poprvé legálně v botách, pod tabulí, kde to schytávám a jednou budu maturovat :o).

Druhý den ráno jsme vyběhli ven a začali rozcvičkou na náměstí. Potom jsme se nasnídali a vydali do kostela ke společnému programu. Slovo na den P. Petra Šabaky k verši "Rychle běží Jeho slovo" (Žalm 147,15) nám scénkou

(dokončení na straně č.5)

(dokončení ze strany č.6)

prázdninách. Právě letos se jedno takovéto setkání (o počtu cca 500 mladých) uskutečnilo v Litomyšli a z pohledu účastníka musím říct, že opravdu stálo za to! Bylo skvělé se setkat s přáteli, poznat nové lidi a hlavně vidět, že mladých lidí, kteří chtějí něco dělat pro druhé a pro Krista, je hodně! Bylo to velké povzbuzení ve víře, navíc jsem se z přednášek a katechezí dozvěděla spoustu nového a hlavně zažila spoustu legrace a skvělých chvil.

Na závěr chci říct, že je hrozně jednoduché jen tak sedět, nedělat nic a nechat se bavit. O to víc si potom, hlavně v našem spolčeu, vážím lidí, kteří pořádají a vymýšlejí různé akce a pro ostatní toho spoustu dělají. Mám radost, že je jich čím dál víc. DÍKY!

- TerPo -

...z letošního CSA v Litomyšli

Společnost v Křížlicích

Bylo, nebylo a přeci bylo 6. srpna odpoledne a chaloupka v Křížlicích se začala pomalu zaplňovat nejmladší částí jilemnického spolčena neboli společností.

Neděle 6. 8.

Protože většina z nás byla na neznámém místě, musela přijít prohlídka terénu, které se ujala jako průvodkyně Lucka. Už jsme znali útulnou chaloupku, ale neznali jsme Křížlice, a tak jsme si je proběhli několikrát při první bojovce - Indicie. Po bojovce jsme měli hlad, ale ten zahnal holky (Mařenka s Luckou) tak, že nám daly najíst:-). Mezitím se rozpršelo. A protože jsme měli mezi sebou i nové tváře, začalo představování v podobě hry Ruce. A šli jsme na kutě, abychom ráno byli fit.

(dokončení na straně č.8)

(dokončení ze strany č.5)

Kolem deváté hodiny jsme se přesunuli na večerní modlitbu do kostela a potom už do hajan. Ti, kterým se nechtělo spát, si mohli jít popovídat do "Kecačky". Bylo to asi poprvé, kdy jsem spala ve škole s tím, že jsem to měla dovolený:-)

Další den nás v 7 probudil zvuk kytary a vyhnal nás ven ze spacáků na náměstí, kde byla rozsvička. Byla to docela sranda, lidi nechápavě koukali a já byla ráda, že jsem z úplně jiného kouta republiky:-) Pak jsme si zaspintovali přes park přímo na snídani. Program pokračoval v kostele slovem na den: "Rychle běží jeho slovo" od P. Petra Šabaky. V kostele se nám představily jednotlivé vikariáty. A pak už byl prostor pro katechezi na téma svátost smíření.

Naše žaludky byly už zase prázdné, a tak jsme se těšili na oběd do Eurestu. Pořádně jsme se posilnili. Načerpané síly pak uvítali hlavně fotbalisté z každého vikariátu. Hrál se totiž mezivikariátní fotbal. To bylo něco! Z každého hloučku se ozýval jiný slogan. Tleskalo se, fandilo a běhalo za míčem. Jako správná fanynka bych asi měla vědět, kdo vyhrál, ale nějak mi tento "drobný" fakt utekl...

Jak jinak zakončit tohle setkání než mši svatou. Tam jsme se naposled sešli. Potom se už všichni rozjeli domů. Bylo to setkání, který vážně nemělo chybu, a já chci poděkovat všem, kdo se nějak podíleli na jeho přípravě. Fakt moc děkuju, byl to skvěle strávený čas...!

- Kiki Stejskalová-

Animátoři

Na úvod je vhodné podotknout, že se v tomto případě nejedná o tvůrce animovaných filmů, jak by si někteří z vás mohli myslet :-)

Animátoři, jakožto "církvní pojem", jsou mladí lidé, kteří se v církvi aktivně zapojují do práce nejen s mládeží. To znamená, že mnozí z nich vedou společenství, pořádají ve farnosti různé akce, pomáhají těm, kdo to potřebují atd.

Abyste se mohli pyšnit "titulem" animátor, je potřeba absolvovat animátorský kurz, který má v každé diecézi na starost Centrum pro mládež. Od těch, kteří se rozhodnou účastnit se tohoto dvou- nebo tříletého kurzu (záleží na diecézi), se očekává chuť poznávat a objevovat nové věci a určitým způsobem sloužit lidem. Na druhou stranu na kurzu zažijete spoustu legrace, obohacení, setkání s Bohem, získáte nové přátele a ještě mnohem a mnohem víc.

Také naše Královéhradecká diecéze nezahálí a je věrným pořadatelem těchto kurzů. Mám velkou radost z toho, že já a několik dalších lidí z našeho spolča na tento kurz již druhým rokem jezdíme. Musím říct, že na začátku to byl trochu krok do neznáma, nikdo moc nevěděl, co má čekat. Ale s pohledem do uplynulého roku musím říct, že jsem za tento animátorský kurz moc vděčná. Myslím, že člověk načerpává mnoho zkušeností, které určitě dřív nebo později uplatní. Více poznává sebe i druhé a zejména Boha. Taky jsem moc ráda, že i letos začal nový kurz a že mezi jeho členy je v hojném počtu opět zastoupena mládež z jilemnického vikariátu.

Jak už zde bylo zmíněno, každá diecéze má své animátory, tzn. že animátorů je už opravdu dost. Proto Sekce pro mládež ČBK neváhá a pro animátory pořádá celostátní setkání, která se nepravidelně uskutečňují o letních

(dokončení na straně č.7)

(dokončení ze strany č.3)

doslovně předvedla i režie.

Při představování vikariátů každý svou scénkou ukázal, jaký je jeho vikariát. A abychom se opět trochu vzdělali, přijel k nám až z Brna P. Josef Havelka s katechezí o svátosti smíření.

Blížilo se poledne a čas oběda. V jídelně Eurest nás čekala polévka, výborný řízek, brambory a salát. Před jídlem jsme se naladili originálním pokřikem. (Jen by mě zajímalo, co si o nás kuchařky myslely.)

V odpoledním bloku jsme mohli zajít za Pánem Ježíšem na adoraci, přijmout svátost smíření, nebo zajít do jilemnického muzea (jen za 5 Kč). Hlavním bodem programu byl ale mezivikariátní fotbal. Dobře jsme si zakřičeli a hráči se pěkně zpotili. Hlavně, že jsme se smáli, a kdo vyhrál, není důležité.

Setkání jsme zakončili slavením mše svaté s hlavním celebrantem P. ThMgr. Mariuszem Robakem z Vrchlabí. Při promluvě mezi nás zavítal osobně i samotný sv. Jeroným... A na závěr jsme to s hudbou rozjeli.

Celé setkání nás doprovázelo hraním spolčo Vavříneček a patří jim velký dík. Díky i všem, kteří pomáhali (v čele s Jendou Lukšem) a vložili do toho část sebe. Díky Pánu Bohu, protože to zařídil úplně úžasně skrze Ježíše Krista. Amen.

- Jirka Jína -

„Moc se mi líbila organizace setkání, která byla výborně zvládnutá. Líbil se mi i turnaj ve fotbale, jelikož jsme se mohli poznat v týmu, ve kterém jsme hráli. Byla to zkrátka bomba - krásně prožitéj den, na kterej vzpomínám rád až do teď. Moc se těším na další setkání a doufám, že bude, protože se tam opravdu člověk zamyslel nad plno věcmi. Nejen nad sebou ale i nad tím, co nám dává Bůh. Co pro nás dělá, co mi pro něj a tak.“

Pavel, Levínská Olešnice

Oblastní setkání z pohledu hosta

V pátek 29. září se Jilemnice začala plnit mládeží plnou očekávání a zvědavosti. Proč? No protože se tu konalo Oblastní setkání mládeže tří vikariátů: jilemnického, trutnovského a jičínského. Přestože nejsem ani z jednoho, neodolala jsem a přijela taky.

Prošla jsem recepcí a nahlásila svůj příjezd. V 10 hodin jsme byli rozděleni do skupinek a vydali se poznávat Jilemnici a plnit úkoly na předem připravené trase. Po příjemné procházce jsme se nasáčkovali do kostela, kde nás přivítali skvělí moderátoři Evča a Pavel. Hudbou doprovázel Vavříneček.

Celkové téma setkání – Písmo svaté – mě zaujalo a těšila jsem se na přednášky a katecheze. Bibli jsem si pak mohla přiblížit dokonce prakticky v odpoledních skupinkách, z kterých jsem vybrala dvě: "Hřích, odpuštění a Písmo" a "Bibliodrama". Ale na výběr byly i další, třeba "Biblické riskuj" nebo "Biblická koláž". Po skupinkách nás čekala přednáška o Bibli. Dozvěděli jsme se např. jak Bibli číst. Následovala mše, při které se svítil kříž jilemnického vikariátu. Musím říct, že je fakt pěkný!

Po mši nás jilemnická mládež odvedla někam k lesu. Tam jsme se nasmáli u scének účastníků z jičínského a jilemnického vikariátu a společně jsme se navečeřeli buřtů u táboráku. Zpívalo se, povídalo, jedlo a pilo (mošt).

(dokončení na str.č. 6)